

ako nedovoljnost, ako je to... Šta god bi moglo biti, ne znam, ali, Bože, ukloni to od nas. O, ne želimo biti poobaraní upravo ovde za vreme bitke, poobaraní od Boga te biti Njemu neprijatelji.

O Bože, pogledaj u naša srca, preispitaj nas Svojim Duhom Svetim i neka bismo videli ovog jutra postoji li u nama ikakvo zlo. Ako postoji, ukloni ga, Oče. Sada ga ostavljamo na oltaru kako bismo otišli i ostavili ga tamo. Ako je to lenjost, ako je temperament, ako je ravnodušnost, ako je zanemarivanje, ako je... Šta god bi moglo biti, ako je mržnja, ako je zloba, ako je svađa, ako je... Šta god bi moglo biti, o Bože, ukloni to danas iz nas.

^{E-56} I za ovog probuđenja koje dolazi, neka bismo baš bili toliko ispunjeni Tvojom ljupkošću, Gospode, da mnogi dođu i budu spašeni. Ova mala zajednica ovde u kojoj smo se toliko silno trudili, prvo probuđenje sada u deset godina koje sam održao... Molim Te sada da nam daš taj istinski, istinski Duh u naša srca i neka bi se tamo usidrio za večnost. Ispuni to, Gospode.

Potakni nas da se preispitamo, mi oženjeni ljudi, načinom na koji se ophodimo prema svojim suprugama, koliko smo verni ili koliko su naše supruge verne nama. I neka bismo samo imali u svojim srcima ovog jutra kako bismo razmišljali da se tako nešto dogodilo u našem domu. I tada, neka bismo uputili svoju ljubav prema Tebi i rekli: "O, Bože, budi mi milostiv."

O kada–kada bi supruga otprilike jednom mesečno samo prišla i stavila svoju ruku na vašu i rekla: "Dragi, volim te", te otišla dalje, o, kako bi se činilo da me zanemaruje. Kako bi se činilo da je nešto pogrešno. A, Bože, kada možda jednom mesečno ili nekad kada idemo u crkvu prineti malu molitvu, o, Ti želiš našu ljubav, naše–naše–naše zajedništvo svo vreme i naše misli i nakane našeg srca da se zadrže na Tebi. Ispuni to, Gospode. O, održi naša srca toliko usredsređena na Tebe da stvarima sveta postanu slepa i tako ravnodušna. Ispuni to, Gospode. Čuj nas sada i blagoslovi nas u daljem delu ovih službi. Molimo u Hristovo Ime. Amen.

Sada, neka vas Gospod zaista dobro blagoslovi. I ja... Oprostite što sam uzeo nekoliko dodatnih minuta nakon što je nedeljna škola bila završena. I molim da vas Bog blagoslovi. Nisam ja rekao ove stvari; ovo je iz Božije Reči. Bile su nam primeri. Oni su primeri.

I sada, pogledaj prijatelju, kako bi se osećao da znaš da je supruga koja te ljubi izdajnica? Razmislite o tome. Proučite to malo. Šta biste mislili? Dakle, kada dolazite Bogu kao izdajnik, ne činite to. Budimo iskreni. Ne morate uzeti uzbuđenje. Ne morate uzeti nešto drugačije kada je čitavo nebo prepuno prave, istinske Božije ljubavi danas. Zašto uzeti zamenu kada možemo dobiti pravo. Za vas je.

Sada, neka vas Gospod blagoslovi dok predajem službu našem pastoru i ne zaboravite ovu nedelju. Dakle, malo probuđenje je za zajednicu i mala okolna naselja ovde. Prihvatite se svog telefona, nazovite nekog, recite im da dođu. Imaćemo oltarski poziv i ove nedelje očekujemo dobro vreme u Gospodu. Neka vas Gospod blagoslovi dok vas ne vidim ove sledeće srede uveče.

propoved od William Marrion Branhama

"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Poslanica Korinćanima, knjiga korekcije

Jeffersonville, Indiana, SAD

14. aprila, 1957.

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi naponi su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao brat Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima sa:

www.messagehub.info

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branhama, kao i za besplatne knjige i propovedi te video materijale ili kontakt s vernicima u Srbiji, posetite:

www.nevesta-hristova.com

učiniti ono. To—to nema nikakve veze s tim. To je vrlina naše odanosti i naše ljubavi prema Hristu, i to je rođenje. To je stvar koja dolazi. "Da jezikom ljudskim i andeoskim govorim, ništa sam. Da nahranim siromahe, da razdelim sav svoj imetak, da činim to i činim ovo i činim ono, ništa sam." Šta je Hristu stalo do svega onoga što možete učiniti i šta možete tako činiti ako tamo nema prave, istinske ljubavi i odanosti? Razmislite o tome, hoćete li?

^{E-53} Ovo je nedeljna škola i zapamtite da vam je ovo lekcija. Neka je u vašem srcu. Neka Hrist ima prvo mesto kao što bi prava žena imala kod svog supruga. Nigde je nijedne druge ruke ne bi mogle dotaknuti. Nikakav drugi poljubac, bez obzira koliko on šarmantno izgledao, ona bi okrenula svoju glavu. Ona ima samo jednu ljubav i to je za njenog supruga. Tako je. Bez obzira koliko bi zgodan muškarac mogao biti i koliko ugladen te zalizana njegova kosa mogla biti i koliko se mogao držati ispravnim, ne, gospodine, ništa, ona ljubi tog supruga i samo je on taj kojeg ona ljubi. Ona se odriče svih svojih kreposti i svih svojih poljubaca. Sva je njena ljubav i sve za njenog supruga i samo njega. Shvatate li šta mislim?

I vi se odričete svega od sveta bez obzira koliko dobro izgledalo, koliko lepo izgledalo i koliko zapanjujuće izgledalo.

^{E-54} Vaša krepost je ono što vam se računa. Vi ne kažete: "O, haleluja, znam da to imam jer sam učinio ovo. Haleluja", a eksplozivni kao barut.

Dopusti mi da ti kažem, brate, potrebna je vrlina koju Hrist poštuje. "Da jezikima ljudskim i andeoskim govorim, da izlivam krv iz obe ruke, da kličem i plešem u duhu, da jedem Božiju Reč te je ljubim, da pijem iz iste duhovne stene iz koje su ostali pili, da plješćem rukama jednako glasno kao ostali, da mogu plakati krokodilskim suzama, da mogu činiti sve to, ali ako nema te prave, istinske, prave hrišćanske kreposti za Hrista, postali ste kao mesing što zveči i cimbal što ječi.

Pavle je o tome upozorio svoju crkvu, korintsku crkvu, koja je bila sasvim zbunjena svakakvim fantastičnostima. Upozoravam vas, prijatelji, zapamtite, ja ću morati odgovarati za vas tamo na dan suda i vaša krv neće biti na meni. Bez obzira koliko ste odani ičem drugom, budite odani Hristu. Zapamtite to dok se molimo.

^{E-55} Blagoslovljeni nebeski Oče, u ovom trenutnom stanju dolazimo sada i priznajemo sve svoje greške. O, budi milostiv, milostivi Bog. I molimo da pogledaš dole u naša srca i u ov—ovom času, dok čekamo s pognutim glavama prema prašini, pogledaj u srce starca, u srce starica, u srce sredovečnih i mladih, čak male dece, i neka bismo se preispitali.

Približavamo se toj svetoj nedelji koju slavimo kao Veliki petak i Uskrs, uskrsnuće. Iako smo ove godine možda bili odani crkvi, iako smo možda uzeli večeru Gospodnju, iako smo možda klicali, iako smo možda učinili mnoge stvari, ali, o Bože, pogledaj dole u moje srce. Govorim za sebe. Pogledaj u moje srce, u srca ovih ljudi ovde ovoga jutra te nas preispitaj, Gospode. Ako postoji nešto što zauzima mesto Hrista, o Bože, ukloni to. Ako je to lenjost,

Bog nikada nije uzeo šačicu prašine i načinio Evu. Ona je bila drugačije stvorenje i nije stvorenje, ona je nusproizvod. I Bog prilazi Adamovom srcu, tom rebru direktno pod njegovim srcem i uzima rebro i načini suprugu, i sam deo Adamovog duha bio je u ženi i njih dvoje su jedno. Duša, telo, duh, oni su jedno. Savršeno su jedinstvo, prava žena i pravi suprug, prava supruga. Zajedno su jedno. Čega je to tip? Hrista. Iz njegovih nedara, ne nusproizvod, ne metodista, ili baptista, ili pentakostalac koji se izlegao... Ne, gospodine. Nego iz Svog vlastitog srca On je uzeo dragu koja je čista i verna koliko god može biti. Verna je poput ljiljana.

Pogledajte - osvrnite se tamo, Solomon govori: "Dodi, ljubavi moja, hodimo u narove. Ispunimo našu ljubav." I kada istinski vernik raširi svoje ruke s čistim srcem te podigne Hristu, ta ljubav tog ljubljenog Hrista ulazi u njegova nedra kao Njegove supruge, jednako kao što suprugova čini istinskoj supruzi.

^{E-50} Kakve bismo mi osobe trebale biti? Bludničimo li pored Hrista? Zavisimo li od neke male sitnice i trčimo za svetom, i stvarima sveta i svetskog uma, a ne toj istinskoj ljubavi i odanosti koju bismo trebali imati?

Da li biste mogli zamisliti, o, da li bi mogli zamisliti svoju suprugu, brate, kako dolazi i seda u vaše krilo sa svojom malom naboranom haljinom i svojom malom podsuknjom i stvarima od čipke a njena mala kosa sasvim zamotana i pričvršćena, zagrli vas i kaže: "O, John, baš te volim. Volim te." I odmah tada znate da je nešto pogrešno. Nemate poverenja u nju. Bez obzira koliko ona lepo izgleda i kako je dobro sređena, vi, ako nemate to savršeno poverenje u nju, nešto je pogrešno; to ne zadovoljava—ne zadovoljava tu čežnju koju će muškarac imati prema svojoj ženi.

I sada, samo se zamislite kako se igrate sa svetom i zaplićete svetom pa se spustite na kolena i kažete: "O, Gospode Isuse, ljubim Te." To je gorući, licemerni poljubac Jude. Tako je.

^{E-51} Razmislite o tim stvarima, probuđenje sada dolazi. Razumete? O, možda nosite venčani prsten. Tako je. Ali niste supruga. O, možda ste žena, možda ste dama te kuće, ali niste supruga ako se tako ponašate. I niste istinski hrišćanin, niste pravi, istinski proizvod za Hrista ako Ga ne ljubite i svime što imate u sebi. Ne zanima me izgledate li lepo ili ne, ljubite Ga te se izrazite. Tada vas dvoje postajete jedno. Tada Hrist i Njegova Crkva, ne denominacijom, ne krštenjem, ne uzbuđenjima ni ičim, nego istinskom ljubavlju... Bili ste kupljeni iz Božijih nedara kada je On bio tamo ranjen te vas kupio, a vaša ljubav i vaša vernost i vaša odanost dokazuju šta ste.

^{E-52} Shvatate li šta mislim? Bilo da ste sređeni ili šta god... Nije me briga da moja supruga nikad ne počeshlja svoju kosu, da ne nosi lepu haljinu, nikada—ona bi bila moja draga. Divim joj se zbog njene odanosti, njene kreposti. Šta je ona, to je ono što ona jeste.

I hrišćani i hrišćanke, takvi smo mi u Božijim očima. Ne zato što možemo ići u najbolju crkvu ili se možemo najbolje odevati ili možemo doći u ovaj komšiluk, ili možemo činiti ovo, ili se možemo voziti u ovome, ili možemo

Poslanica Korinćanima, knjiga korekcije

^{E-1} Jutro, prijatelji. Rekao sam jutros bratu Nevillu da sam bio samo malo promukao, a ovim dolaskom na probuđenje ne bih vam pokušao propovedati ovog jutra jer sam previše promukao. Ali, samo maloj grupi nas ovde mogao bih održati malu lekciju nedeljne škole i dopustiti njemu da propoveda za—za samo koji trenutak, zato ćemo... Samo ću održati jednu malu lekciju iz Biblije ili tako nešto te možemo govoriti možda petnaestak, dvadesetak minuta. I možda će nam Gospod dati nešto iz toga. Dakle, On je bio jako dobar prema nama, jako dobar.

^{E-2} A tako smo umorni. Bio sam budan pomalo kasno sinoć. Ja sam... Nakon što sam bio... Mnogo poziva dolazi otkako sam stigao i—i slučajno sam primetio da je moj mali dečak imao pregršt staklenih perli, jednostavno ih žvakao te ih jeo, od stakla, i—i gutao te... Bilo je to staklo i zato sam ga uzeo i ispirao njegova mala usta. Potom sam bio budan s njim veći deo noći tako da sam nekako umoran ovog jutra.

I u dvanaest sati moram odmah krenuti za Kentucky te otići dole u Kentucky na sastanak. I zatim ove sledeće nedelje dolazi naš sastanak i, dakle, želim pokušati nekoliko večeri samo govoriti ako mogu. O... Nisam se prehladio, samo sam propovedao toliko da sam izgubio glas. Razumete? To je četiri meseca za redom. Razumete? I tako onda nakon toga, onda idem u Kanadu te se vraćam našim redovnim skupovima i u preookeanske zemlje.

^{E-3} Dakle, dok sam sedeo tamo razgovarajući sa Leom i Geneom pre samo nekoliko trenutaka, razmišljao sam o citatu Pisma koji bismo mogli koristiti ovog jutra ako... Dakle, prvo sam mislio samo sedeti tamo trenutak, bio sam tako umoran. Potom sam pomislio da nije izgledalo ispravno da sedim tamo pozadi u prostoriji a zajednica ovde. Pa, Gospod možda ne dođe tamo nazad. Hteo sam izaći ovde gde On jeste. Zato...

^{E-4} Verujem da vidim jedan od razloga zbog kojeg sam doveden ovde ovog jutra. Brat Littlefield je ovde, ako... Hteo me je videti samo na trenutak nakon službe. I brat Littlefield je odozgo iz Tennesseea gde smo imali veliki—veliki sastanak tamo gore u dvorani jedne srednje škole. Upravo se ne mogu setiti naziva grada. Odakle si, brate Littlefield? Iz Clevelanda, Clevelanda, u Tennesseeu.

I tako smo imali predivno vreme tamo gore. I on je u—doputovao je da me pozdravi. I zato sam mu rekao da bude dole ovoga jutra. Išli smo nekuda drugde jutros, a onda neki prijatelji koje sam hteo posetiti, ne propovedati, samo posetiti jer sam im obećao... I tada je brat Littlefield bio ovde i doktor Beelan i oni, zato sam hteo samo svratiti da ih vidim jutros, razlog zbog kojeg sam navratio.

^{E-5} Zato sada, preko u Poslanici Korinćanima otprilike 10. glava i prvih 4 ili 5 stihova, razmišljajmo samo o tome nekoliko trenutaka tako da naš brat može imati vremena da propoveda.

Sada prvo pogrimo svoje glave, upravo u Njegovoj prisutnosti.

^{E-6} Blagoslovljeni nebeski Oče, zaista se zahvalnim srcima poginjemo ponizno pred Tobom ovog dana kako bi Ti zahvalili za dobre stvari u životu. I shvatamo da je sam život samo jedna velika borba, ne vodimo li je na jedan način, vodimo je na drugi. Ali jednoga slavnog dana bitka će se završiti i videćemo Isusa koga smo sa radošću iščekivali da vidimo, jer smo Ga voleli i upoznali se s Njim te smo Njemu srodnici. I tako smo sretni što znamo da ćemo Ga jednog dana videti.

Dakle, danas kako smo se zaustavili pod starim hrastom, kao što je to bilo, radi utehe, poput Abrahama koji je sedeo tamo čekajući, a Bog i dva anđela su došli te razgovarali s njim, i mi očekujemo da Ti dođeš nama ovoga jutra i progovoriš našim srcima kroz Tvoju Reč, Gospode, dok imamo zajedništvo oko Nje.

Blagoslovi našeg dragog, ljubljenog pastora, Gospode. Molimo da ga Ti osnažiš i ohrabriš. Molimo Te da blagosloviš malu crkvu, i đakone, i sve koji su odgovorni ovde, Gospode, i sve koji dolaze ovde, i ne samo ovde nego i na drugim mestima, Tvoju sveopštu Crkvu. Blagoslovi našu gostujuću braću koji su s nama ovog jutra na službi. Molimo da Ti budeš s njima te ih održiš. Oprosti nam naše grehe i progovori nam kroz Tvoju Reč. Molimo u Hristovo Ime. Amen.

^{E-7} Ako ne grešim, brat Coats sedi ovde ovoga jutra. Bio je... Preko da molimo za njega neko veče u bolnici Veterans Hospital, rak. I drago nam je što vas vidimo ovde ovoga jutra, brate i sestro Coats.

^{E-8} Dakle, u Poslanici Korinćanima, 10. glava. Ova Poslanica Korinćanima je knjiga korekcije. Trebali bismo razmatrati Poslanicu Korinćanima. To je jedina crkva u celom Novom zavetu s kojom se činilo da vođe imaju toliko poteškoća. Ali Korinćani su uvek bili u nevolji. Pavle, kada je došao među njih, jedan je imao jezik, a jedan je imao psalam, a jedan je imao osećanje i uzbuđenje. I on je uvek imao poteškoća s tim Korinćanima da ih održi na pravom putu.

Ako primetite, nije mogao Korinćane naučavati dubokim stvarima. Oni su jednostavno bili kao deca. Oni—oni... Nije im mogao doći s velikim dubokim porukama kojima je došao Efežanima i Rimljanima te ih naučavao dubokim stvarima, jer oni to nisu mogli primiti. Previše su se oslanjali na mala uzbuđenja i takve sitnice. Samo... "Pa, slava Gospodu, ja imam... Došlo mi je otkrivenje. Dobio sam psalam. Imam proroštvo."

Pavle je rekao: "Sve će te stvari iščeznuti, razumete, svaka od njih." Njima se jednostavno ne treba previše verovati.

I tako... Ali ono što je on pokušavao doneti Crkvi bilo je to sidro, gde mi—gde imamo sidro u Hristu, gde se ne oslanjamo na uzbuđenja, ne oslanjamo se na otkrivenja, nemamo poverenja u te stvari. Verujemo samo Hristu. Verom istupamo tamo napolju. Samo...

^{E-9} Primećujemo da je Pavle mogao poučavati Efežane kako su pre stvaranja

je proslavljao. Da, gospodine.

^{E-46} "Postoji put koji se čoveku čini ispravnim."

Kažete: "Pa, zašto je tako? Pokajao sam se. Zašto ja nisam u redu? Pokajao sam se, mislim da sam jednako dobar kao i bilo ko drugi. Odlazim u crkvu. Kršten sam. Primam Božije blagoslove. Volim dobru propoved. Volim Božiju Reč. Volim je čitati i takođe primam duhovne blagoslove. I haleluja, mogu prorokovati. Mogu govoriti u jezicima. Učinio sam sve te stvari. Misliš da je to uzalud?" Ne kažem da je to uzalud. Ali moguće je da bi moglo biti uzalud. Tako je. Zavisí o tome kakvi ste iznutra. Tako je. Bitno je šta ste vi koji to primete. Ako niste nanovo rođeni, ako zaista nema nečega u vama, tada je to uzalud. Sve blagoslove koje imam...?...učiniti.

^{E-47} Sada samo još jedno.

Nemojmo se ni odati bludu, kao što su se neki od njih bludu odali pa ih je u jednom danu palo dvadeset i tri hiljade.

Odati bludu, to je duhovni blud. Da imamo vremena... Nedeljna škola je završena. Duhovni blud...

Nemojmo ni iskušavati Hrista, kao što su neki od njih iskušavali pa od zmija izginuli.

Nemojte ni mrmljati, kao što su neki od njih...mrmljali i izginuli od uništitelja.

Mrmljate, žudite, mešate svet sa svojom religijom, izlazite... Bog ljubi čistoću, istinski čiste.

^{E-48} Jutros sam govorio. Pomislio sam: "Šta..." Sada u zaključku. Pomislio sam: "Šta je bilo slade u životu muškarca, šta je bilo slade nego doći kući kada je umoran i iscrpljen sa malom kantom u svojoj ruci s celodnevnog rada, ili oranja, ili šta god bi mogao raditi, ući i imati ljupku ženu da ga sretne na vratima, sedne u njegovo krilo trenutak i malo obriše njegovo čelo i poljubi ga u obraz i zagrlí ga te kaže: 'Dragi, znam da si umoran. Radio si toliko teško', i uteši ga. Kako on zna da je ta ruka oko njega u potpunosti njegova. Njegova je. Nikada nije oko nijednog drugog muškarca niti ijedna druga želja. Poljubac koji je na njegovom obrazu je iz zaista čistog, svetog srca koje jednostavno voli njega i samo njega. Kako vas to čini..." Znam.

Čini vas da se uspravite te kažete: "Pa, ipak nisam toliko umoran." Razumete? To je to, čini vam nešto.

Dakle, želim vam nešto reći. Ali šta ako je taj poljubac stavljen na njegov obraz a on nema poverenja? Možda je bio na obrazu nekog drugog muškarca. Šta ako su te ruke oko njega grlile svakoga i još uvek žele činiti isto? Neće značiti mnogo. Nije preostalo mnogo. Zašto?

^{E-49} Dakle, u početku su oni bili jedno. Kada je Bog načinio čoveka, načinio ga je dvojnóm osobom, i muškarcem i ženom. Izdvojio ga je u telu i stavio ga ovde na zemlju u telu, a ženski je deo bio još uvek u duhu. Pogledajte prijatelji. Bog je bio toliko pažljiv. O, kako to... Nemojte da vas ovo napusti.

kada to učinite, vi formirate u svetu ništa nego žig zveri iz Biblije. Eto. Vidite li kako je sve ujedinjeno u savez?

^{E-43} O, hvala Bogu, postoji zaista živi Bog. Postoji zaista istinski Gospod. Postoji zaista istinska Reč. Postoji zaista istinsko isceljenje. Postoje zaista sve te stvari. Ali, brate, nikad ne temelji svoju veru na nekom malom uzbuđenju, na crkvenoj odredbi, na uzimanju večere Gospodnje, na jedenju iz duhovne Stene. Kažete: "Znam ovo, brate, da sam okusio Boga." To može biti baš sasvim istina. Ali u kakvo je mesto to palo? U tome je sledeća stvar. U kakvu je kantu upalo? Pravedni i nepravedni.

^{E-44} Poslušajte sada.

Dakle, to...bili primeri, da ne žudimo za zlima, kao što su oni žudeli.

Šta je bila njihova požuda? Poslušajmo sada, želim izneti samo malo dalje ako mi oprostite.

Ne budite ni idolopoklonici...

O, kažete: "Hvala Bogu da nisam idolopoklonik." Samo pričekajte trenutak. Preispitajmo to Rečju. Kažete: "Ne bih se klanjao idolu." To uopšte ne znači da se klanjate idolu. Samo morate biti neaktivni, ne činiti ništa. Ići u crkvu. Da, to je u redu, vratiti se kući, ne činite ništa oko toga. Brate, istinski nanovo rođeni muškarac ili žena ne mogu mirovati. Nešto je u njima. Oni moraju svedočiti. Moraju učiniti nešto. Primorani su da urade nešto. Ne mogu ćutati.

^{E-45} Poslušajte.

Ne budite ni idolopoklonici, kao što su oni bili - neki od njih; kao što je pisano: "Posede narod jesti i piti pa ustadoše plesati."

O čemu govori Pavle? O primerima. Oni su bili kršteni u crkvi. Apsolutno su imali ispravno krštenje. Neko je tri puta napred, nazad, u ime Oca, Sina i Duha Svetoga, samo Isusa, šta god to bilo. Oni su imali ispravno krštenje. Bili su ispravno kršteni. Mi se svađamo i uzrujavamo i raspravljamo oko takvih malih stvari. Kakva korist od toga? Vi napuštate glavni princip. Naše su se crkve odvojile zbog krštenja. Sigurno.

Zatim kažete: "O, haleluja, oni nemaju duhovni blagoslov koji mi imamo. Samo su stari, hladni, formalni. Slava Bogu, ja jedem istinsku Manu Božiju, znam da je to istina." To je upravo istina. Ali zašto je to bitno? Kažete: "Brate, ja... Duh Sveti se zaista spušta u našu crkvu." To je dobro, ali šta vam je to sada važno ako niste ispravna vrsta posude u koju se On spustio? Zapamtite. O, kažete: "Ja sam iskren." Pa i oni su bili. Ostavili su svoje domove i otišli, čak rizikovali svoj život da bi sledili. Učinili su mnogo više od onog što mi moramo učiniti. To nije imalo nikakve veze s tim.

Samo razmislite, Biblija kaže: "Uzalud Me štujete." "Uzalud Me štujete", apsolutno istinito štovanje uzalud. Gde je to počelo? Pravo iz edenskog vrta, od Kajina. On je proslavljao Boga potpuno jednako kao i Avelj, ali uzalud Ga

sveta bili predodređeni za posinjenje sinova Božijih. Dakle, on... Korinćani nisu znali ništa o tome. Samo su... Morali su imati neki osećaj ili tako nešto, malo uzbuđenje: jedan ovo, ono i nešto drugo i oslanjali su se na to. Nije ih mogao poučavati dubokim stvarima.

Zato mislim da je sjajno kada imate ljude koje možete poučiti dubokim stvarima. I Duh Sveti može povezati te velike istine i usidriti ih u ljudska srca tako da oni znaju na čemu stoje, s uzbuđenjem ili bez uzbuđenja, s proroštvom ili bez proroštva i šta god bi to moglo biti. Šta god to... Ako oni... Mi ne...

^{E-10} Dakle, zapamtite, mi ne... Ne pokušavam reći da Bog ne deluje kroz proroštvo i takve stvari. Ali mi se ne oslanjamo na to. Mi imamo dublje uporište unutra. Razumete? Jer On je rekao: "Bila to prorokovanja, ona će iščeznuti; bili jezici, oni će prestati. I bili..."

I sva ta uzbuđenja koja su ti Korinćani imali, ni jedno od njih nije bilo dokaz da su oni spašeni. Ni jedno od njih nije bilo dokaz da su oni spašeni. Ni kada biste mogli klicati, kada biste mogli prorokovati, kada biste mogli isceljivati bolesne, kada biste mogli govoriti u jezicima, kada biste mogli tumačiti jezike, kada biste imali mudrost i imali znanje, ništa od toga ne znači da ste spašeni, ni jedno od njih. Pavle je rekao u Prvoj poslanici Korinćanima 13 da biste mogli imati svako od njih a biti izgubljeni. "Ništa sam." Razumete? Ali kada imate ljubav, sidro...

^{E-11} Ovoga jutra otprilike sat vremena pre nego se supruga probudila, bio sam budan i Gospod mi je otkrio nešto veliko o tome kako Bog povezuje Svoju Crkvu tim sponama ljubavi. I kako to mora biti; nema drugog načina da se čovek ikad spasi bez da je nanovo rođen. Ako to bude Božija volja, želim propovedati o tome sledeće nedelje i samo se materijalizuje u mom srcu; možda će mi Gospod dati poruku o tome.

^{E-12} Dakle, ova poruka ovog jutra, kako je došla u moje srce unutra, je poruka upozorenja. I mislio sam možda kada bismo mogli preneti to upozorenje ljudima, kao što je Pavle upozorio te Korinćane, kada bismo mogli preneti to upozorenje ljudima znajući da smo sada suočeni s probuđenjem i vremenom provere, kada moramo biti provereni. Dakle, Pavle je rekao:

*Šta više, ne bih hteo, braćo, da budete u neznanju da oci naši svi behu pod oblakom i svi kroz more prodoše,
I behu... u Mojsija kršteni u oblaku i u moru,*

Dakle, on im daje razumevanje da kada je Bog izveo Izrael iz pustinje, u pustinju da Mu služe te ih odvede u obećanu zemlju, oni... On tamo postavlja primer da kao što smo mi izvedeni u svim materijalnim stvarima, svim obredima i zapovestima, da su i oni bili isto.

^{E-13} I nalazimo nadalje, malo dalje u našoj lekciji, da su mnogi bili oboreni jer su mogli izvršiti sve obrede i sve zapovesti i sve što je Bog zahtevao, a njihova srca i dalje nisu bila ispravna s Bogom.

Dakle, možemo činiti mnoge stvari. Možemo uzeti večeru Gospodnju. Mogli bismo biti kršteni. Možemo—možemo doći u crkvu, imati svoja imena u

knjizi ili poštovati i s poštovanjem koliko god možemo biti, a i dalje biti izgubljeni. To je ozbiljno upozorenje. Mogli bismo biti jednako–jednostavno se radovati kada bi Duh sišao. I na sastanku gde se Reč propovedala i naše bi se duše baš radovala Reči, a i dalje biti izgubljeni. Kiša pada na pravedne i nepravedne. Ista kiša koja čini da pšenica raste, čini da korov raste. To je priroda proizvoda. Razumete? Priroda toga je ta koja pokaže ono što jesmo. Zato, priroda koja je u nama je ta koja pokaže ono što jesmo. Razumete?

Ne da bismo mogli biti toliko religiozni da ćemo u nedelju sklopiti svoje ruke kako ne bi ništa učinili. Mogli bismo čak nešiti odeću nedeljom. Mogli bismo se čak osećati neopravdani da kupimo hranu nedeljom. I mogli bismo biti toliko religiozni i toliko pobožni. Ali ipak, ako nismo doslovno nanovo rođeni od Duha Svetoga, mi jednostavno proslavljamo uzalud. Zato sada, to je poprilično kruto, a mi želimo zaista pronaći i znati istinu, jer zapamtite, nećemo dobiti drugu priliku za to. Samo ovaj put. Zato bi vam bilo bolje da ste zaista sigurni.

^{E-14} Primitite sada: "Ne bih hteo, braćo, da ste u neznanju." Dakle, ti Korinćani, šta sam prvo rekao? Oni su temeljili svoja večna uporišta na nekakvom uzbuđenju. Pavle je rekao, upravo tamo, rekao: "Kada sam došao među vas, jedan ima ovo, a drugi ima ono, a jedan–jedan..." Kaže sada: "Sve je to u redu. Nemamo ništa protiv toga. Ali–ali to i dalje nije ono o čemu govorimo. (Razumete li?) To nije to."

^{E-15} Sećam se kada sam se tek obratio i video delovanje Duha i kako su neki mogli samo imitirati pravog, istinskog Duha Svetoga na takav način da bi... Pa, gotovo je bilo nemoguće reći šta je bilo ispravno a šta pogrešno.

I video sam jednog čoveka koga sam poznao i ja–i pronicanjem, znao sam da taj čovek živi s tuđom ženom. I stajao je tamo govoreći u jezicima, i tumačeći, i sve, i iznoseći poruke i bilo je... I zatim sam doveo drugog momka do mesta gde sam mogao s njim razgovarati nekoliko trenutaka, i pravi, istinski hrišćanin. I pomislio sam, kako može taj Duh, isti Duh, gde sam... Tada sam prvi put video Pentakost i bilo je to u Mishawaki, u Indiani. I kažem vam, sigurno... Prvih nekoliko sati koje sam bio tamo mislio sam da sam među anđelima. A sledećih nekoliko sati mislio sam da sam među demonima, kada sam to video–video ta dva čoveka, jedan iznosi poruku, drugi tumači. Nikada nisam čuo govorenje u jezicima i tako nešto pre.

I posmatrao sam te duhove, kako su se kretali, mislio sam: "O, pa veliki Milenijum je počeo." I tada sam imao priliku da razgovaram napolju s jednim od njih te sam mogao proceniti kakav je, jedan je bio zao koliko je mogao biti.

I–i te večeri, ponovo sam ih posmatrao i mislio: "O, odvedi me odavde. Ne mogu razumeti kako je to." I video sam da su te stvari u Bibliji. Ali ovde je to činio jedan koji nije imao Duha Božijeg, a drugi, koji je to činio, imao je Duha Božijeg. Tada sam bio skroz zbunjen i samo sam ostavio celu stvar.

^{E-16} I godinama posle nakon što je poplava prošla, išao sam, uspinjao se putem, išao u Green's Mill. Gospodin Isler, državni senator koji dolazi ovde u

potpunosti cela crkva nosi kratke pantalone. I on... Ona odlazi ravno na ulicu u osam i devet sati uveče, skuplja male opuške koje su drugi bacili i puši, a i dalje kliče, slavi Gospoda i daje proroštva.

^{E-40} Neki dan sam stajao u crkvi gde je jedan veliki Božiji čovek, prema kojem imam veliko poštovanje, i on je govorio o ovome. Nakon što je jedan od ljudi koji je jedan od čelnika toga izašao i–i imao svu tu krv koja je tekla iz njegovih ruku i ostalo... I promukao sam pokušavajući od istoka do zapada osuditi tu stvar na temelju Biblije, da to nije od Boga. Svaka krv koja bi došla od Hrista bila bi telesna krv. Onda je Njegovo telesno telo ovde. Onda je drugi dolazak završen. Isus je rekao: "Ne verujte kada kažu: 'Gle, on je u pustinji.' Ne verujte kada: 'On je ovde.' Ne verujte. Jer će ustati lažni hristi i lažni proroci i prikazivati znake i čudesa, tako da zavedu i same izabrane."

^{E-41} I ja sam to vrištao od istoka do zapada. I na kraju na Zapadnoj obali, stari doktor Canada, koji mi je blizak prijatelj, ustao je i još jedan čovek koji je bio menadžer nekog čoveka koji je to počeo, jedan od tih pokreta, popeo se tamo i izneo ogromno...ulja i svete krvi ili da će krv biti prikazana danas. I zauzeli su to mesto i on je pokazao kako je ispod svog pojasa učvrstio dve igle. Svi znaju da možete ubosti ovaj prst i da neće krvariti osim ako ga ne stisnete ili ga pritišćete. Probijte rupu u njemu i neće krvariti jer su vene toliko udaljene od njega. I kada je to učinio, pokazao je kako je činio i imao ulje onamo, položio na njega svoje ruke.

Potom je došao gore i rekao: "Vidite li moje ruke? Savršeno normalne." Zatim je rekao: "Slava Bogu! Haleluja!" I stisnuo je tako ruku dole, pokazao da je krv bila istisnuta iz njegovih prstiju. Dok su svi klicali, obrisao je svoju glavu i tamo je bio krst, dok je sam čovek koji je bio s tim čovekom tako činio. Bilo je to izloženo direktno pred slušateljstvom i s... Posegnuo je u džepove kako bi pokazao ulje. Jedan je stavio srce na zid te rekao: "Ovaj zid diše Isusovu krv. To je Isusovo srce."

Ušao je jedan veliki, stari Teksašanin, nije bio uplašen. Rekli su ako iko to dotakne da će umreti. Imali su užad sve... Imate slike toga i svega tamo gde je taj zid krvario...izdisao krv iz srca. I taj momak ulazi i ušunja se u crkvu, on i njegova supruga, i ispere boju sa zida te se nasloni onamo i čeka da oni uđu. Pastor je rekao: "Pa, znate, Isus je bio ovde i to uklonio."

On je rekao: "Isus nije imao nikakve veze sa tim. Ja sam to učinio." Tako je.

^{E-42} Šta se dogodilo? To je zato što su ljudi nepostojani na Reči živoga Boga. Ne kaže li Biblija da će oni doći sa istoka, sa zapada, sa severa i juga; biće glad, ne samo za hlebom i vodom, nego za slušanjem Božije Reči.

U kakvom to vremenu živimo. I vidimo sada da se sve te velike denominacijske crkve ujedinjuju u savez. I došlo je do mesta da morate pripadati tom savezu crkava pre nego čak možete imati radio. Završio si s radiom, dečko, ništa ti ne brini, i ostali su takođe, i sa svim televizijskim programima. Moraćete pripadati savezu crkava pre nego možete to imati. A

jezicima ljudskim i anđeoskim govoriti a i dalje biti izgubljen." Iako bih mogao imati mudrost i znanje i mogao ustati i objasniti tu Bibliju, samo da izgleda, samo je povezati, to još uvek nema nikakve veze s tim.

^{E-37} Brate, svi su oni pili iz iste Stene: ta Stena beše Hrist. Sud je bio na Hristu da biste vi mogli imati privilegiju doći i piti. To je Božija dobrota prema vama da dodete piti. To je Božija dobrota prema vama da jedete iz Reči, Božija dobrota prema vama da vam je dopustio da se krstite, Božija dobrota prema vama da vas je načinio građanima, da vam daje zdravlje, da vas je poseo u crkvu ovog jutra. To je Božija dobrota. Sve je to Božija dobrota. Ali šta je s vašom dobrotom zauzvrat Bogu? Jeste li voljni predati sve, svaku misao, svaki korak, sve Njemu? To je ono što—to je ono što je Bog učinio za vas. Šta ćete vi učiniti za Njega?

^{E-38} Primitite, pročitajmo samo još nekoliko stihova zatim ću završiti tako da pastoru mogu dati reč. Dakle, pogledajte.

... i ta ista stena beše Hrist.

Sada 5. stih.

Ali mnogi od njih ne behu po volji Bogu: ...

Razumete, On im je dopustio da se krste. Dopustio im je jesti Reč i to verovati. Dopustio im je da prime duhovne blagoslove. Dopustio im je da piju iz duhovne Stene. Sve je to Bog učinio Svojom milošću, ali ipak Bog nije bio zadovoljan s njima. Pogledajte.

Jer behu poobaran i u pustinji.

Nakon svih tih iskustava, nakon svih naših velikih služba isceljenja koje smo videli, nakon svih velikih čudesa koja smo videli, nakon svih velikih osećaja koje smo imali, klicanja i slavljenja Boga, pijenja iz te Stene, svih dobrih propovedi koje smo uživali a ipak biti oboreni... Sve je gotovo. "Odstupite od Mene, vi grešnici; nisam vas ni poznavao." Proverite se. Probudjenje će biti. Znam da je to teško. Ali, brate, svaki otac koji neće da ispravi svoju decu nije dobar otac. Tako je. Poobarani...

^{E-39} Dakle, sve su to primeri za nas... (Pavle govori. Verujete li to? To je bio primer. U redu)... da ne žudimo za zlima, kao što su oni žudeli.

Da li biste mogli zamisliti čoveka kako stoji, koji je DJ, vrti ploče i svira stari, prljavi rock-and-roll i nešto se dogodilo i postane sav uzbuđen. I sve takve prljave, stare pesme koje taj Elvis Presley i ti momci sviraju i zatim se vrati i oponaša propovedanje Evandjelja? Razmislite o tome. Da li biste mogli zamisliti muškarca i ženu kako sede napolju, a žena leži nazad u dvorištu, i mala, stara, prljava, napola odevena, izlaže se pred muškarcima i zatim se vrati ravno nazad i pije iz duhovne Stene i kliče i skače?

Među pentakostalcima postoji jedna velika doktrina o emancipaciji žena. Nose velike, duge naušnice i—i svakako se odevaju. A pre nekoliko dana jedan je mladić sedeo u malom kamionetu ispred moje kuće, vikao da njegova žena, pentakostalka, govori u jezicima, daje proroštvo. Sigurno. I kaže da u

crkvu, sreo me na putu te me zagrlio i rekao: "Billy, šta ti Hrist sada znači?" Moj tata je umro, moj brat je umro i moja žena je umrla, moje dete je umrlo i ja—ja—ja... Rekao je: "Šta On znači?"

Rekao sam: "Gospodine Isler, znači mi više od života." Rekao sam: "Nešto se dogodilo unutar mene. Pre nekoliko godina Hrist je došao u moje srce i ja—ja... To je jednostavno postalo važnije od mene samoga. To je jednostavno nešto što se dogodilo. Nije to bilo zato što sam bio religiozan, nije to bilo... To je jednostavno nešto što je Bog milošću učinio za mene. I rekao sam: "Kada bi me i ubio, svejedno bih Mu verovao. I kada bih bio u paklu i kada bi u paklu postojala ljubav, i dalje bih Ga ljubio." To je sve. To je nešto ovde unutra. On je u pravu; zaslužujem svaku kaznu koju sam ikad dobio. Vi takođe. Ali ako se to sidro, to nešto, to sidro Božije ljubavi tako usidri u ljudskom srcu, druge stvari postaju sporedne.

^{E-17} Seo sam tamo na panj te sam se molio za nešto drugo i moja se Biblija otvorila i čitao sam u—tamo u Poslanici Jevrejima, 6. glava. I čitao sam tako: "Nemoguće je one koji su jednom prosvetljeni te postali deonicima Duha Svetoga, budući da su otpali, ponovo obnoviti na pokajanje. Jer kiša često pada na zemlju da je napoji, da se obradi, za šta je pripremljena. Ali ona koja je blizu odbacivanju, trnje i čičak, koja je blizu odbacivanju, treba biti spaljena."

I Duh Sveti mi je neprestano govorio o tome. "Šta je to?" Pročitao bih to ponovo i onda je došla vizija. I video sam svet pred sobom, okretao se; sve je bilo okruglo i kao izorano i pripremljeno za setvu. I tuda je prolazio čovek u belom sejući seme. I nakon što je on obišao čitavu zemaljsku kuglu, došao je drugi čovek u crnom sejući seme za njim. I kada je izraslo seme koje je dobar čovek posejao, bilo je pšenica. A lošem i odevenom u crno, crnom čoveku posejano seme je izraslo, izraslo je i bilo korov. I o, jedno je bilo u suprotnosti drugom.

I u viziji je došla velika suša. I mala je pšenica pognula svoju glavu, toliko je žedala za vodom. I korov je pognuo svoju glavu, žedao je za vodom. Potom je naleteo veliki oblak i pale su kiše i mala se pšenica podigla i počela vikati: "Slava Gospodu. Slava Gospodu." Bila je toliko sretna što ima tu vodu. I mali se korov podigao i počeo uzvikivati: "Slava Gospodu. Slava Gospodu", za istu vodu.

Tada sam shvatio. Razumete? Tu je to. Duh Sveti će se spustiti, ali Gospod Isus je rekao da ih po njihovim plodovima prepoznajete. Razumete li, razumete? Ne reakcijom Duha, jesu li iscelili bolesne, ili govore li u jezicima, pevaju li u Duhu ili raduju li se ovako ili onako; oni mogu sve to činiti, a i dalje biti izgubljeni. To je vaš život unutar vas, iskustvo nanorodenja.

^{E-18} Dakle, Pavle je pokušavao to izneti tim Korinćanima.

*Ja... Šta više, hteo bih... ne bih hteo, braćo, da budete u neznanju da... oci naši svi behu pod oblakom i... kroz more prodoše,
I behu u Mojsija kršteni...*

Sve i jedan od njih otišao je u pustinju. Isus je rekao: "Neće svi koji kažu: 'Gospode, Gospode', ući unutra, nego onaj koji vrši volju Oca Mojega, koji je u nebu."

Nije to ono što vi kažete. Mogli biste propovedati Evanđelje, a i dalje biti izgubljeni. Sigurno. To nije tek neka dečija igra. To je apsolutno... Duboko je. I hrišćanstvo nije samo biti malo nalik...?...svetima, kao: "Pa, otići ću u crkvu i znam da je moja dužnost da idem." To nije hrišćanstvo. Brate, hrišćanstvo nije... To je nešto što je Bog učinio. Bog vas je izabrao u Hristu i predstavio vas kao dar ljubavi Hristu. I to je Božiji poziv, izbor. I ako imamo priliku postati takva osoba i odbaciti to zbog malih, starih stvari sveta...

^{E-19} Poslušajte sada dok nastavljam.

I svi su tu istu duhovnu manu jeli.

Jeste li čuli to, 3. stih?

I svi su istu duhovnu manu jeli.

O čemu on govori? O crkvenim obredima. Ljudi dođu u crkvu i kažu da su se pokajali te su u Hrista kršteni, primajući Ime Gospoda Isusa. I oni su to učinili i u pustinji, Pavle je rekao. To je ono što su Korinćani učinili. Ušli su i u Hrista bili kršteni, primili Hrista spolja, priznali Ga, primili Ga, prihvatili Ga intelektualno.

Ali, brate, to je puno više od intelektualnoga, to ide dalje od toga. Ide do istinskog rođenja, ne samo mentalnog shvatanja ili emocionalnog delovanja, nego rođenja, iskustva; nešto što ide ravno dole duboko u srce i menja samu unutrašnjost bića, drugim rečima, što vas navodi da činite stvari koje ne biste učinili. Navodi vas da ljubite one koji su nedostojni ljubavi. Navodi vas da se ponašate drugačije nego što ste ikad pomislili da biste se ponašali. I kada se pojave neke situacije, to je vaše sidro. Ne morate se pitati: "Hoću li uspeti?" O ne, nije to hoću li ja uspeti, već je to učinjeno za mene. Hrist u meni je to sam učinio. I ja se jednostavno oslanjam samo na Njegovo sidro. Kakva predivna stvar.

^{E-20} Primetite. Svi su oni uzimali večeru Gospodnju. Taj život koji je bio u... Znamo da je to bio prirodan proces, jer je bilo nalik mrazu koji je padao s neba, male vafle s medom. Razumete? Vafle su bile samo mali kao kreker, mali keksi, i na njemu je bio med. I svi su oni to jeli. Svi su prošli kroz Crveno more i u Mojsija bili kršteni u oblaku i u moru. Sledeći njegova uputstva kao Božijeg sluga, svi su oni bili kršteni u njega. Svi su oni bili sledbenici kao što smo mi danas, vođeni Duhom Svetim, velikim Učiteljem hrišćanske Crkve. Mi smo vođeni ka vodenom krštenju. I on je rekao: "Svi su oni uzimali istu manu." Ta... Šta je ona činila? Ta je mana padala za Koraha i za njegovu grupu jednako kao što je padala za Mojsija, Kaleba i Jošuu. Svi su oni bili izmešani zajedno, svi sudeonici krštenja, svi sudeonici članstva, svi sudeonici ispovedanja i sada svi sudeonici večere Gospodnje.

Shvatate li to? Pogledajte to ozbiljno upozorenje. I ljudi ove crkve, neka vam se to duboko ureže. Zapamtite, upravo o tome zavisi vaše večno

njen je vlastiti brat povikao i rekao: "Hoćeš li dopustiti da tvoja sestra umre u tom stanju?" I Bog je rekao Mojsiju da dođe pred Njega i on je otišao i posredovao za gub--za Mirjam. Nije dugo živela nakon toga.

^{E-33} Ne, brate, ono što Bog čini je savršeno. Nemamo nikakvo pravo pridodati išta tome svojim umovima; samo to ostavite onako kako jeste. Bog je to učinio. Bog je to rekao. To je time rešeno. Samo to prihvatite ili ne znate kako... Da mogu to objasniti, bio bih jednak Bogu. Ne mogu to objasniti, samo to verujem. To je sve. To je sve što se od mene traži. Niko nije tražio da to objasnite jer je iznad naših intelektualnih sposobnosti. Iznad naše inteligencije. Bog je taj koji to čini, zato se i ne može objasniti. Ja samo to prihvatam verom i kažem da je to moje lično vlasništvo i to verujem. Ne mogu to objasniti.

^{E-34} Kako je ta stena bila tamo, Bog je imao stenu koja je bila potpuno opskrbljena vodom. Samo malu stenu, možda nije bila veća od ovog stola, ali kada je Mojsije udario tu stenu, bilo je dovoljno vode koja je izašla iz nje da utoli žed dva miliona ljudi, i ne samo to, nego i toliku stoku i ovce i ostalo što su imali sa sobom.

O, kada vidim neke od tih umetnika koji su naslikali slike male--male kapljice kako pada iz stene a dete stoji tamo s malom posudom u svojoj ruci... O, ona nikada nije došla tako, došla je obilno u snažnim mlazovima šikljajući napolje. Opskrbila je vodom preko dva miliona ljudi uz njihove kamile i sve njihove životinje. Ta je Stena bila Hrist Isus, predivna paralela sa Jovanom 3, 16: "Bog je tako ljubio svet da je dao Svog jedinorođenoga Sina da ko god u Njega veruje ne propadne, nego ima život večni."

^{E-35} I primetite šta se dogodilo. Jedini način na koji su oni mogli izvesti tu vodu iz te stene: štap suda morao je udariti stenu. I Mojsije je udario stenu i Božiji sud je udario stenu. I kada je to učinjeno, ona je ispuštala svoje vode. Ljudi su bili potpuno... Bog je gotovo dopustio da umru jer Mu nisu verovali. Nisu imali poštovanja, bili su izopačeni. Nisu zaslužili živeti. Čak... Mojsije ih je nazvao buntovnicima, buntovnicima protiv Boga. I zaslužili su umreti.

I svi mi zaslužujemo smrt jer smo u pobunama protiv Boga. Tačno. Primetite, svi mi zaslužujemo umreti, ali Bog je toliko milostiv, On nikada nije trebao misliti o nama. Ali, On je toliko milostiv da je uzeo grehe svakoga od nas i udario Svog vlastitog ljubljenog Sina, Hrista, da mi ne bismo mogli propasti, nego imati život večni.

^{E-36} Kako bismo mogli piti iz te Stene i potom ne biti ispravni u svojim srcima? Ali, brate, milioni njih ovoga jutra to čine. To je upravo tako. Uzdaju se jer su baptisti ili metodisti ili pentakostanci. Uzdaju se jer su imali neki mali čudan osećaj, jer su govorili u jezicima, jer su klicali, jer su plesali, jer su imali službu isceljenja i Bog je iscelio bolesne ili nešto na šta se oslanjaju, jer su imali otkrivenje da je to bilo istinito, jer su to činili. Te su stvari u redu, ništa ne kažem protiv njih, ali to nema nikakve veze sa vašim spasenjem, baš nikakve. Mogli biste izliti ulje iz svoje ruke da se izlije u galonima, izliti krv iz svojih lica i to još uvek ne znači ništa. Tako je. Pavle je rekao: "Mogao bih

kao hrišćanin. I, pa, to je vulgarno i odurno u Božijim očima. Ruke koje zamahuju tim štapom suda moraju biti očišćene silom i Hristovim uskrsnućem. On nema prava rukovati Božijom Reči.

^{E-30} Čak mnogi propovednici pokušavaju opravdati tog Elvisa Presleyja koji nije ništa nego savremeni Juda Iskariotski. Juda Iskariotski dobio je trideset srebrnjaka. Elvis Presley dobio je milion dolara i flotu Cadillaca, ali se prodao. Bio je pentakostalni vernik i prodao je svoje prvorodstvo da bi postao rock-and-roll i inspirisan od đavola. I nimalo se ne suzdržavam u tome. Ne, gospodine. I savremeni Juda Iskariotski...

I potom čak propovednici pokušavaju izgraditi tako nešto. A Elvis Presley kaže: "Da, uzdam se u Boga za sav svoj uspeh." Kako bi živi, sveti Bog ikad dao uspeh vulgarnosti? I đavo je demonizirao stvar koja je u potpunosti bila jedna od najvećih prepreka koju je ova nacija ikad videla, mladić kao Elvis Presley, koji je poslao milione duša u pakao svojim starim, prljavim, nemoralnim stvarima rock-and-rola. Sigurno, uopšte nemam nikakvo izvinjenje. Ako možete verovati da sam Božiji prorok, zapamtite, evo inkarniranog đavola, u potpunosti.

^{E-31} I Jimmy Osborn i oni nemaju ništa sa Božijom Reči. I neka niko ko uzima Ime Božije uzalud, a zabavlja se i pleše sa starim rock-and-rollom i takvim vulgarnim stvarima, ne bi došao za ijednu propovedaonicu te pokušao uzeti Božiju Reč. To je problem s većinom tih današnjih crkava. Dovodite neke od tih malih, starih boogie-woogia iz tih mesta ovde. Mala, stara devojka koja se jedno veče napolju zabavlja i čini sav ovaj ovde rock and roll i dolazi do oltara, a sledeće je večeri pozovete da otpeva pesmu. Neki od vas mladića dovodite te male, stare gitariste iz tih mesta tamo napolju iz noćnog kluba te ih stavljate za propovedaonicu da propovedaju dve nedelje kasnije. Brate, kažem ti, on to nikad ne bi učinio ovde. Ne, zaista, on mora proučavati da bi se dokazao Božijim čovekom i da sazna.

Mi ne verujemo ovom ovde ovakvom odskakanju preko noći. To je ono što je dovelo crkvu u to stanje u kojem je danas. Mi trebamo istinu. Ova Reč je istina. Tako je. Ruka koja upravlja tim štapom suda mora biti čista ruka. Apsolutno. Ta Mojsijeva ruka suda bila je očišćena. I tada je u nju bio položen štap. I štap se spustio i doneo sud nad Izraelom.

^{E-32} I potom je u pustinji taj predivan tip. A ja moram završiti. Ovaj predivan tip... Kada je tamo bila Stena i ta je Stena bila Hrist. I propali ljudi umirali su za vodom a to su i zaslužili. Zaslužili su umreti jer su mrmljali. Prigovarali su. Nisu bili vernici od početka. Bili su ništa nego intelektualni vernici. Već su učinili... Natprirodno je već bilo učinjeno i mešano mnoštvo je izašlo. Nisu bili obraćeni od srca.

Koliko znamo, samo je troje bilo u grupi: Mojsije, Aron i Kaleb... Mirjam, i Mirjam je pokazala da je takođe pogrešila kada se nasmejala jer je Mojsije oženio tu crnkinju. I rekla je: "Nije li bilo drugih devojaka za ženidbu i tako dalje, mogao je to učiniti." I Bog nije bio zadovoljan time i ogubavio ju je. I

odredište. Nemojte samo proći pored toga kao malog talasa ili tako nečeg. Ovo je nešto čemu bismo morali pristupiti u poštovanju. To je nešto što znači živimo li nakon smrti ili ne.

^{E-21} Svi oni behu u Mojsija kršteni u Crvenom moru, svi su oni sledili to isto Duhovno Biće, Oblak i Vatretni Stub. Svi su oni bili vođeni istim Anđelom. Svi su oni izašli uz pomoć istog pastora. Svi su oni bili kršteni u moru. Svi su oni jeli tu duhovnu manu i ta mana je bila Hrist. Hrist koji je silazio, mana je padala svako veče s neba i tu propadala da bi održala ljude na njihovom putu. I Hrist je sišao s neba i dao Svoj život "da ko god u Njega veruje ne propadne, nego ima Život večni". Hrist je sišao i postao naša Mana.

Oni su jeli iste duhovne blagoslove. Zato se Duh Sveti može spustiti ravno među ljude, i hrišćane, i mlake, i polu vernike, i granične vernike i svi će jesti isto. Ali to još ne znači to.

O, kako bih voleo da imam reči kojima bih mogao ovo preneti i utisnuti u srce svake osobe ovde da shvati kakva je ovo ozbiljna stvar. Nije to nešto s čime se treba igrati. Nije to samo ići u crkvu.

^{E-22} Poslušajte sada: "Svi su oni istu duhovnu manu jeli." Razmislite o tome: duhovnu Manu. "O", kažete, "ja znam da sam spašen. Haleluja. Klicao sam u duhu. Osećam to." To nema nikakve veze s tim. Vidite li kako temeljimo naše večno odredište na uzbuđenju? Možete li videti u ovom danu u kojem živimo kako ljudi temelje svoje—svoje odredište na tek malom uzbuđenju? O, kažete: "Znam da to imam jer sam—osetio sam da je kroz mene prošla sila. Osetio sam to." Sve bi to moglo biti tačno istina a da ste i dalje izgubljeni.

^{E-23} O, kada bismo samo imali trenutak. Samo okrenimo ovde 1. Korinćanima 13, samo trenutak, i poslušajmo šta Pavle ima da kaže o tome baš ovde.

Da jezicima ljudskim i anđeoskim govorim, a ljubavi nemam... (šta je ljubav)... postadoh kao med što zveči i—i cimbal što ječi.

...da imam dar proricanja i shvatam sve tajne i spoznam svo znanje, i da imam svu veru, tako da mogu i brda premeštati, a ljubavi nemam, ništa sam.

Poslušajte to kako ozbiljan stari apostol to urezuje u tu osećajnu crkvu koja temelji svoje nade na uzbuđenju. Dakle, ovo je nedeljna škola. Ovo je mesto korekcije. Ovo je mesto poučavanja. I jao čoveku koji će stati za propovedaonicu i obmanuti. Brate, vreme je da uporedimo citat Pisma s citatom Pisma. Tako je.

^{E-24} I mislim kako bih nahranio siromahe, razdelim sav svoj imetak,...da predam svoje telo da se spali, a ljubavi nemam, ništa mi ne koristi.

Vidite, svi vaši dobri naponi, sva vaša dobra dela, sve duhovne stvari koje imate, svi darovi koje imate, sva uzbuđenja koja imate, sva radost koju imate, sav mir koji imate uopšte nema nikakve veze s tim od početka. Razmislite o tome samo trenutak. I razmislite o današnjim crkvama. Naše velike crkve: Prezbyterijanska, Metodistička, Baptistička, i denominacijske, oni misle jer kažu: "Ja verujem", uđu, stave svoje ime na knjigu, da je to time rešeno.

Koliko su daleko.

Naši pentakostalci misle, pa, zato što su doživeli neko malo uzbuđenje, osećali se dobro, govorili u jezicima, imali malo krvi na svojim rukama, malo ulja na svom licu ili tako nešto: "Mi to imamo." O, deset miliona kilometara daleko. Shvatate li to? Vidite li kako je đavo, bog ovoga sveta, zaslepio njihove oči? I oni samo nastavljaju i dalje tako živeti.

Poslušajte.

Jer da, kako bih nahranio siromahe, razdelim sav svoj imetak, i da predam svoje telo... spali, a ljubavi nemam, ništa sam.

Pogledajte sve te darove, sve te dobre stvari. "Hranim siromahe. Imam dobro srce. Činim ovo. Činim ono. Odlazim u crkvu. Govorim u jezicima. Prorokujem. Isceljujem bolesne. Propovedam Evanđelje. Činim te stvari." Pavle je rekao: "I dalje sam ništa." Sve se te stvari mogu telesno oponašati. Dakle, šta on kaže?

Ljubav je strpljiva,...srdačna; ljubav ne zavidi, ljubav se ne hvali,...ne nadima se,

Nije nepristojna, (samo razmislite)... nije razdražljiva, ne smišlja zlo;

Ljubav; ljubav. Šta je ljubav? Bog. Kako Bog dolazi vama? Rođenjem. Razumete?

^{E-25} Dakle, svi oni behu u Mojsija kršteni. Svi su oni jeli večeru Gospodnju. Svi su istu duhovnu manu imali koja je došla od Boga. Sve i jedan od njih je to je isto. I danas stojimo upravo uokolo i čujemo Reč, i radujemo joj se, i uzimamo Manu i jedemo i kažemo: "O, haleluja, to je dobro. O, cenim to. Da, kršten sam u crkvi. Ja–ja uzimam i ispovedam se. Upisao sam svoje ime u knjigu. Član sam od početka." Sve je to sasvim uzalud ako nema nečeg što je Bog učinio. Ako je to... To su stvari koje ste vi učinili, to je ono što je proizvela vaša vera. Ali, ako vam je Bog učinio nešto da nanovo rođeni...

^{E-26} Samo trenutak sada. Dakle, 4. stih,

I svi su istu duhovnu stenu pili: jer pili su iz duhovne Stene koja ih je pratila, a ta Stena beše Hrist.

Svi su oni pili iz izvora. Radovali su se. Dakle, šta to znači? I pšenica i korov su se radovali što imaju tu duhovnu vodu. Mi idemo u crkvu. Plješćemo sa ostalima. Kličemo sa ostalima. Skačemo gore-dole po podu sa ostalima. Slavimo Boga sa ostalima. Prorokujemo sa ostalima. Govorimo u jezicima poput ostalih. Molimo za bolesne poput ostalih. Ali on je rekao... Poslušajmo sada dok idemo samo malo dalje.

^{E-27} Dakle, ta–želim se zaustaviti trenutak, o, na toj Steni koja beše Hrist. Stena je bila Hrist. Bila je tamo u doslovnom obličju kao što je danas u duhovnom obličju. Mana, hrana, što je Reč koja dolazi od Boga s nebesa, Hrist je Božija Reč i mi jedemo Reč. Razumete? Poseli smo kao i ovog jutra u poruku, slušamo, naše duše sežu, hvataju Reč. Živimo po Reči. On je rekao:

"Svi su oni tu istu duhovnu manu jeli i svi su pili, svi su pili iz te iste duhovne Stene, a ta Stena beše Hrist."

Razmislite o tome. Dakle, šta će on ovde privesti kraju? On upozorava te Korinćane: "Budite oprezni šta radite. Kada sam došao među vas, jedan ima psalam, drugi ima jezike, jedan ima ovo a drugi ima ono. Jedan ima proroštvo, drugi ima otkrivenje, jedan čini ovo a drugi čini ono. Budite oprezni, ne temeljite svoju veru na tome." Te stvari su u redu. Imaju svoje mesto i u crkvi, ali nikada ne temeljite svoje spasenje na tome. Ako se vaš život ne podudara s Božijom Reči, onda je vreme da ispravite svoj odnos sa Bogom.

^{E-28} Primetite. Dakle, i ta Stena, ta je Stena bila Stena koja je bila u pustinji. I želim da primetite da kada je Bog pozvao Mojsija te ga poslao dole u Egipat da izbavi decu Izraelovu od jarma faraonova, da je rekao: "Šta je to u tvojoj ruci?"

I on je rekao: "To je štap." I uzeo je štap te ga bacio na zemlju i on se pretvorio u zmiju. I on... Mojsije je pobegao. Potom ju je uzeo i u njegovoj se ruci pretvorila u štap. I taj štap, kada je došao u Egipat, on ga je ispružio nad Egiptom i došle su muve. Ispružio ga je i spustile su se pošasti. Bio je to Božiji sud. Božiji sud bio je u pružanju štapa.

I primetite, pre nego li se tim štapom zaista moglo rukovati, Mojsije je stavio svoju ruku u nedra, postala je gubava kao što je svaki čovek od početka: grešnik po prirodi. Nema načina da se to izbegne. Rođeni ste u grehu, oblikovani u bezakonju, došli na svet govoreći laži. Možda ste bili posvećeni na oltaru crkve svoje majke. Možda ste bili pošćekropljeni, možda ste bili ovo, ono, ali grešnik ste od početka.

Zatim postoji još jedna... Bog je rekao: "Vrati svoju ruku u nedra." Ponovo je stavio svoju ruku preko srca po Božijem poslanju gde smo prvo došli, svoju ruku, gubavac. Prvo ste došli od Boga kao grešnici, ne po izboru nego po prirodi. Potom ste se ponovo vratili; a kada je on izašao ruka je bila čista i savršena pokazujući da je ta ruka, pre nego je mogla zamahnuti štapom suda, morala biti očišćena pre nego što bi mogla zamahnuti. I svaki propovednik, svaki učitelj...

^{E-29} Čuo sam jutros nešto što me je zaista prestravilo. Kada sam upalio svoj radio, baš pre dolaska... Bez da vređam ako je neko ovde u rodu s tom osobom. Ne želim vas povrediti. Ali vreme je i neka mi Bog pomogne da uvek budem dovoljno hrišćanin da postavim–predstavim šta je crno crnim, a belo belim. Da budem iskren. Čuo sam kako neko peva te da je rekao: "Imam zavet", i okrenuo i čitao citat Pisma i propovedao iz 1. Psalma: "Blagoslovljen je čovek koji ne sedi u zboru podrugljivaca, ne hoda putem grešnika." Zna li ko je to bio? Taj rock-and-roll tip, Jimmy Osborn preko radija propoveda Evanđelje. O, brate, kako sramotno, takva se osoba nema pravo uplitati u Reč živoga Boga.

I dovodite tog momka na seoski ples u dolinu Renfro, budan celu noć na staroj zabavi, plješće i zabavlja se, a sledećeg jutra promeni svoj glas i govori